

РЕШЕНИЕ

№ 3747

гр. София, 10.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1410** по описа за **2020** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. С. Г. срещу РЕШЕНИЕ от 19.11.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 136-и състав, постановено по нахд № 9448/2018г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Касаторът твърди, че не е била установена годността на техническото средство – „Алкотест дрегер 7410+“, № 0090, а именно: дали е надлежно одобрено, чрез издаване на удостоверение за одобрен тип средство за измерване, съгласно Закона за измерванията във вр. чл.1 ал.4 от Наредба № 1/19.07.2017г., както и дали е определено със заповед на Министъра на вътрешните работи за извършване на проверка за употреба на алкохол. Съдът не е допуснал поисканата съдебно-химическа експертиза, като дори не е изложил мотиви за това. Не било доказано, че е управлявал МПС след употребата на алкохол, като с молба от 22.05.2018г. е поискал извършването на повторен химически анализ на пробата, но не му били известни резултатите от него. Решението било постановено и в противоречие с дадените от К. З. В. свидетелски показания, че И. С. Г. на 02.05.2018г. не е употребявал алкохол.

Касаторът, чрез процесуалния си представител адв.Ц. П. моли да се постанови решение, с което да бъде отменено решение от 19.11.2019г. на СРС, НО, 136-и състав

по нахд № 9448/2018г., като спорът се реши по същество, чрез цялостна отмяна на НП № 18-4332-007134/08.05.2018г. Заявено е и искане за присъждане на направените разноски в процеса в общ размер на сумата от 1 300.00 лева. Подробни доводи за неправилност на съдебния акт се съдържат в представените на 12.06.2020г. писмени бележки.

Ответникът- СДВР, отдел „Пътна полиция“ не е депозирал писмен отговор по чл.213а АПК, не изпраща процесуален представител в проведеното открито съдебно заседание и не изразява становище по основателността на жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за основателност на жалбата и моли решението на СРС да бъде отменено, като неправилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 19.11.2019г. по нахд № 9448/2018г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 136-и състав е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № 18-4332-007134 от 08.05.2018г., издадено от Началник отдел „Пътна полиция“- СДВР, с което на основание чл.174 ал.1 т.1 от ЗДвП на И. С. Г. е наложено административно наказание –глоба в размер на 500.00 /петстотин/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение по чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал гласни доказателствени средства, чрез разпит на свидетелите М. В. Ж. и К. З. В. и са приети писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение по чл. 5 ал.3 т.1 от ЗДвП, а в хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили или накърнили упражняване на правото му на защита. Наказанието е било наложено в абсолютно определения размер по чл.174 ал.1 т.1 от ЗДвП и е неприложима разпоредбата на чл.28 ЗАНН, защото деянието не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

Пред настоящата инстанция са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК- молба вх. № 433200-63560/11.07.2018г.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 136-и състав в мотивната част на съдебното решение. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 02.05.2018г. около 02.54 часа е установено, че касаторът И. С. Г. в [населено място] е управлявал лек автомобил „Мерцедес С 550 4 М.“ с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение към [улица], когато е бил спрял за проверка от органите на СДВР. Извършена му е проверка за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест дрегер 7410+“ № 0090, проба № 3995, като е отчетен положителен резултат от 0.87 промила алкохол. Бил му е издаден протокол за медицинско изследване, резултатът от което е бил 0.68 промила алкохол в кръвта. В тази връзка в

присъствието на двама свидетели е съставен акт за установяване на административно нарушение № 621851/02.05.2018г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред първата инстанция наказателно постановление от органите на СДВР, отдел „Пътна полиция“.

При така установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 136-и състав фактическа обстановка настоящият състав приема, че съдебният акт е неправилен на основание чл.348 ал.1 т.2 във вр. ал.3 от НПК, във връзка с който извод, излага следното:

НПК, приложим в производството по обжалване на наказателните постановления, по силата на чл.84 от ЗАНН, вменява в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина /чл.13 ал.1 от НПК/. Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно чл.107 ал.2 от НПК, съдът събира доказателствата по направените от страните искания и по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. На събиране и проверка подлежат както доказателствата, които разобличават извършителя на нарушението или отегчават отговорността му, така и тези, които го оправдават или смекчават отговорността му (арг. от ал. 3 на чл.107 от НПК/.

В хода на съдебното следствие пред Софийски районен съд е била представена молба вх. № 433200-46806/22.05.2018г. депозирана от И. С. Г. до Началника на отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която на основание чл.27 ал.3 от Наредба № 1/19.07.2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози /обн. ДВ. бр.61/28.07.2017г., изм. и доп. ДВ.бр.81/02.10.2018г./ касаторът е поискал за своя сметка повторно извършване на химически анализ на взетата му кръвна проба. С писмо изх. № 433200-51291/07.06.2018г. на Началника на отдел „Пътна полиция“ е поискано от УМБАЛ „Св.А.“ извършването на повторен химически анализ на кръвната проба. По делото не са събрани доказателства, установяващи резултатите от този анализ, респ. направен ли е такъв, след като молбата за това е подадена в седмодневен срок, считано от 15.05.2018г. и към дата- 22.05.2018г. не са били изтекли сроковете по чл.26 ал.4 от Наредбата. Тези доказателства е следвало да бъдат приобщени към доказателствения материал по делото, за да се установят релевантни факти по възникналото правоотношение. Следователно, към момента на приключване на съдебните прения по делото липсват доказателства, установяващи че изследването на кръвната проба на И. С. Г. е приключило с окончателен резултат. Напротив, независимо, че първоначалното изследване /протокол № 434/02.05.2018г./ е показало концентрация на алкохол в кръвта 0.68 промила, то не би могло да се счита за заключително и неотменяемо, тъй като липсват данни за резултата от поискания повторен химически анализ. След като се съберат допълнително посочените доказателства, и след анализ на съдържанието им, следва да бъде извършена преценка от решаващият съд, правилно е привлечен към административно-наказателна отговорност И. С. Г., извършено ли е от него деянието с посочената правна квалификация чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП.

Основният порок на обжалваното решение, водещ до неговата неправилност, се състои в неустановяването на факти от съществено значение за изхода на спора. Районният съдия е възприел за осъществена фактическата обстановка, посочена в НП, без да положи нужните усилия да събере относимите писмени доказателства в тази насока. При действието на забраната за фактически установявания по чл.220 от АПК,

касационната инстанция като съд по правото, а не по фактите, е препятствана да извърши проверка по съответствието на обжалваното решение с материалния закон и да реши делото по същество. При разглеждане на спорове за отмяна на издадени НП, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63 ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314 ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

Това налага връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав, защото в касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици.

В производството, развиващо се по правилата на чл.59-чл.63 от ЗАНН във вр.чл.313-чл.340 от НПК, съдът е длъжен да изясни фактическата обстановка, чрез допустимите доказателствени средства и да обсъди има ли извършено нарушение с правна квалификация чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП. Разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните, е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (т.е., служебно) да събира доказателства, когато това се налага за разкриване на обективната истина. Тежестта на доказване в административно-наказателното производство лежи върху наказващия орган по аргумент от чл.84 ЗАНН във вр.чл.103 ал.1 от НПК. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП органа се основава на констатациите в АУАН и последните в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното- чл.189 ал.2 от ЗДвП. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. При установената тежест на доказване, в процеса не са приети писмени доказателства, които непротиворечиво да потвърждават изводите на първоинстанционния съд за извършено нарушение в хипотезата на чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП, автора на деянието и неговата вина.

По тези съображения, касационната инстанция заключава, че решението от 19.11.2019г. на СРС, НО, 136-и състав е неправилно на основание чл.348 ал.1 т.2 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за повторно разглеждане от друг съдебен състав. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По искането за присъждане на направените от касатора разноски в общ размер на сумата от 1 300.00 лева, следва да се произнесе при условията на чл.226 ал.3 от АПК първоинстанционният съд при новото разглеждане на спора по делото.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 и чл.222 ал.2 т.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение от 19.11.2019г., постановено по нахд № 9448/2018г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 136-и състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на СРС, НО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.